

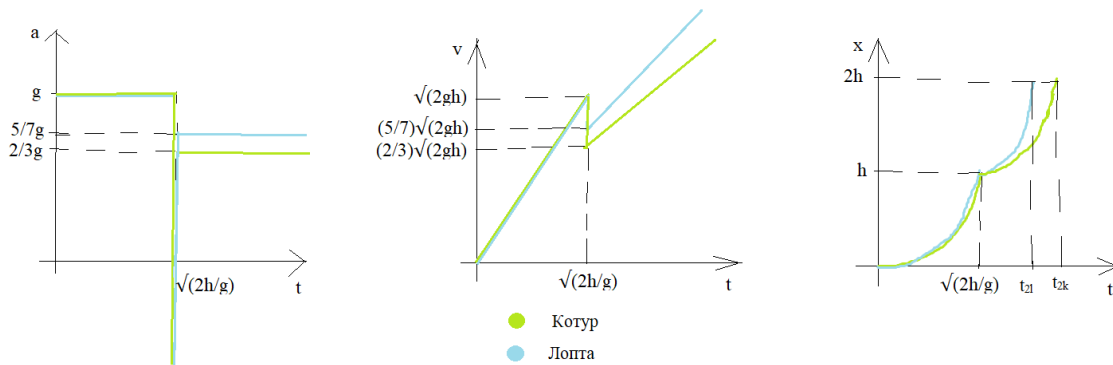

IV разред

Друштво физичара Србије и Министарство просвете
Науке и технолошког развоја Републике Србије
РЕШЕЊА-БЕТА КАТЕГОРИЈА

ОКРУЖНИ НИВО
27. март 2022.

1. Разматрајмо решење у коме је момент инерције котура генерализован, и износи I . У почетном тренутку $t_0 = 0$, имамо $v_0 = 0$, $a_0 = a_1 = g$. Назовимо тренутак у ком тег поново истегне нит тренутак 1. До тренутка 1 тег слободно пада за висину h . Брзина на крају слободног пада је $v_1 = \sqrt{2gh}$ [1п], време за које је тег слободно падао је $t_1 = \sqrt{\frac{2h}{g}}$ [1п]. У тренутку 1 моментално се деси трзај (уже се затегне и креће да се одмотава без клизања). На основу закона одржања момента импулса имамо: $mRv_1 = mRv_1^* + I\omega_1^* = mRv_1^* + I\frac{v_1^*}{R}$ [8п], где је v_1^* брзина тега у тренутку 1 непосредно након трзаја. Из последњег следи $v_1^* = \frac{mR^2}{mR^2 + I} v_1 = \frac{1}{1 + \frac{I}{mR^2}} \sqrt{2gh}$ [1п]. Убрзање након тренутка 1 налазимо помоћу другог Њутновог закона примењеног на овај систем, узимајући у обзир котрљање котура без клизања. Добијамо: $mg - T = ma_2$ (тег) [2п], $TR = I\frac{a_2}{R}$ (котур) [2п]. Из овога следи $a_2 = \frac{1}{1 + \frac{I}{mR^2}} g$ [1п]. Заменом последњег израза у формулу $v_2^2 = v_1^{*2} + 2a_2h$, добијамо $v_2 = \sqrt{2gh\left(\frac{1}{1 + \frac{I}{mR^2}}\right)^2 + 2gh\frac{1}{1 + \frac{I}{mR^2}}$ [1п]. Време од тренутка 1 до тренутка 2 налазимо из $\Delta t_{12} = \frac{v_2 - v_1^*}{a_2}$, те је време од тренутка 0 до тренутка 2: $t_2 = t_1 + \Delta t_{12}$. За случај котура ($I = \frac{1}{2}mR^2$, индекс k) и лопте ($I = \frac{2}{5}mR^2$, индекс l), значајни подаци гласе: $a_{1l} = a_{1k} = g$; $a_{2l} = \frac{5}{7}g$, $a_{2k} = \frac{2}{3}g$; $v_{1l} = v_{1k} = \sqrt{2gh}$; $v_{1l}^* = \frac{5}{7}\sqrt{2gh}$, $v_{1k}^* = \frac{2}{3}\sqrt{2gh}$; $v_{2l} = \frac{2\sqrt{15}}{7}\sqrt{2gh}$, $v_{2k} = \frac{\sqrt{10}}{3}\sqrt{2gh}$; $t_{1l} = t_{1k} = \sqrt{\frac{2h}{g}}$; $t_{2l} = \frac{2\sqrt{15}}{5}\sqrt{\frac{2h}{g}}$, $t_{2k} = \frac{\sqrt{10}}{2}\sqrt{\frac{2h}{g}}$. На основу поређења времена до тренутка 2 видимо да до $2h$ побеђује Ивин тег са куглом, а до h оба стижу у исто време, слободним падом. На основу података формиран су графици [подаци 2п + графици 6п].

2.а) За потенцијалну јаму дужине L имамо $L = n\frac{\lambda}{2}$ [3п], а из Де Бројеве релације $\lambda = \frac{h}{p}$, па јер $p = \frac{nh}{2L}$ [1п]. Заменом формуле за импулс у формулу за кинетичку енергију добијамо $E_k = \frac{p^2}{2m} = \frac{h^2}{8mL^2} n^2$ [1п].

б) У систему имамо 22 електрона, по 2 на сваком нивоу, дакле имамо 11 попуњених нивоа [3п]. Следећи ниво је 12. ниво [1п]. Имамо $E_{12} = \frac{h^2}{8mL^2} 12^2$, $E_{11} = \frac{h^2}{8mL^2} 11^2$ [2п], одакле следи $\Delta E = \frac{h^2}{8mL^2} (12^2 - 11^2) = \frac{hc}{\lambda_V}$ [2п]. Из последњег добијамо $\lambda_V = \frac{8mcL^2}{(12^2 - 11^2)h} = 1349nm$ [1п+1п]. Видимо да се не ради о плавој боји, тако да се модел да побољшати (бољи модел видети у еквиваленту алфа категорије овог задатка).

3. Због принципа минимума енергије гумица заузима облик кружнице, силе површинског напона на сваки елемент гумице су кружно симетрични (признати облик без објашњења) [5п]. Посматрајмо елемент кружног облика гумице (мали крижни лук). Са слике видимо да је укупна сила затезања на елемент радијална, ка унутрашњости гумице. Ако силу затезања унутар попречног пресека гумице означимо са F_{el} , тада је $F_r = 2F_{el} \sin \Delta\varphi$ [6п], а из површинског напона $F_r = 2\gamma \Delta\varphi R$ [4п], где је радијална сила затезања сада изједначена са силом површинског напона на елемент кружнице. После апроксимације десне стране прве једначине за мале

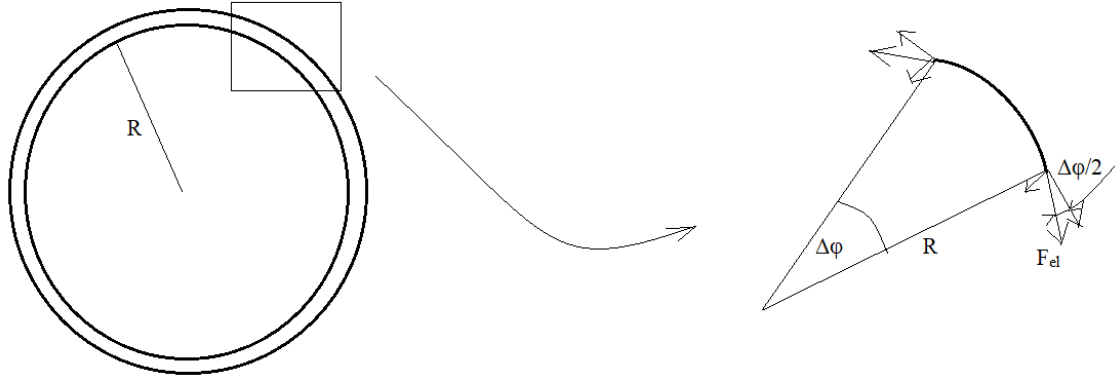

IV разред

Друштво физичара Србије и Министарство просвете
Науке и технолошког развоја Републике Србије
РЕШЕЊА-БЕТА КАТЕГОРИЈА

ОКРУЖНИ НИВО
27. март 2022.

углове ($\Delta\varphi \ll 1$) и изједначавања са другом добијамо $F_{el} = \gamma R = \frac{ES}{l_0} \Delta l$, где је $\Delta l = l - l_0$,
 $R = \frac{l}{2\pi}$ [3п]. Добијамо у $\frac{l}{2\pi} = \frac{ES}{l_0} (l - l_0)$, после чијег сређивања добијамо $l = \frac{ES}{\frac{ES}{l_0} - \frac{\gamma}{2\pi}}$. Коначно добијамо да је
релативно издужење $\eta = \frac{l-l_0}{l_0} = -1 + \frac{ES}{ES - \frac{\gamma l_0}{2\pi}} = 0.00955\%$ [1п + 1п].

4. а) Применимо Гаусов закон на облак наелектрисања. Уочимо сферу концентричну са облаком полупречника r ; за њу важи да је због симетрије електрично поље нормално на њу, и истог интензитета на свакој тачки, те се Гаусов закон може записати као $E \cdot 4r^2\pi = \frac{4}{3}r^3\pi\rho / \epsilon_0$ [8п]. Из овога, и чињенице да је густина наелектрисања дата са $\rho = \frac{e}{\frac{4}{3}R^3\pi}$, за електрично поље имамо $E = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \cdot \frac{e}{R^3} r$ [4п]. За електрон даље важи закон кретања $a = r'' = -\frac{1}{4\pi\epsilon_0} \cdot \frac{e^2}{mR^3} r$, из ког видимо да је оно хармонијско са угаоном учестаношћу $\omega = \sqrt{\frac{1}{4\pi\epsilon_0} \cdot \frac{e^2}{mR^3}}$ [2п]. Веза између брзине у центру и амплитуде (полупречника облака) је $\omega R = v_0$ [2п], а кинетичка енергија кроз центар (те и укупна енергија изубљена при заустављању) $\Delta E = \frac{mv_0^2}{2} = \frac{hc}{\lambda}$ [2п], те је $\lambda = hc \frac{4\pi\epsilon_0 R}{e^2}$ [2п].

5. Поставимо осе тако да x оса пролази кроз једну од новонасталих честица, а y оса је нормална на њу. Разлагањем импулса насталих честица на компоненте дуж x и y осе добијамо по x : $\frac{1}{2}p_1 + \frac{1}{2}p_2 = p_3$, апо у: $\frac{\sqrt{3}}{2}p_1 = \frac{\sqrt{3}}{2}p_2$, одакле се закључује да важи $p_1 = p_2 = p_3$ [5п]. Обележимо импулсе новодобијених честица са p , а њихове масе мировања са m_0 . Њихова енергија је $E = \sqrt{(m_0c^2)^2 + (pc)^2}$ (*) [3п]. Маса мировања почетне честице је $M = 6m_0$, а њена енергија $6m_0c^2$ [2п]. На основу закона одржања енергије важи $6m_0c^2 = 3\sqrt{(m_0c^2)^2 + (pc)^2}$ [5п]. Сређивањем претходне једначине налази се импулс новодобијених честица: $p = m_0c\sqrt{3} = \frac{Mc\sqrt{3}}{6}$ (**) [2п]. Заменом (*) у (**), за енергију честица добија се $E = \frac{Mc^2}{3}$ [3п].

*У бета категорији такмиче се ученици који похађају одељења која раде по програмима гимназије природно-математичког смера и специјализованих гимназија из области природних наука и информатике (области које нису математика и физика).

Решења припремили: Јован Марковић, Амхерст Колец; Филип Георгијевски, ПМФ Крагујевац; Далиборка Храњец, ПМФ Крагујевац

Рецензенти: Проф. др Милан С. Ковачевић, ПМФ Крагујевац

Председник Комисије за такмичења ученика средњих школа: Проф. др Имре Гут